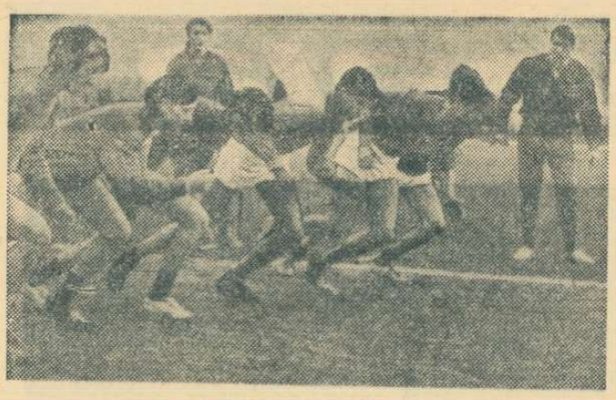

Starturi, cît mai corecte...
Foto: A. NEAGU

PRIMĂVARA ATLETISMULUI...

Rareori, poate niciodată, modernul stadion de la Snagov a reunit, pe gazon și pe pista de alergări, atîția tineri atleți, (aproape 150). Chiar numai pentru acest record, stabilit — promițător — la început de sezon și tot ar trebui ca federația de specialitate să fie felicitată. O vizită în tabăra organizată pe timpul vacanței de primăvară oferă, însă, mult mai mult decît aridităţea unor statistici.

Se știe că atletismul nostru, în ciuda investițiilor mari de energie, de capacități organizatorice și tehnice, a rămas un sport al inexplicabilelor contraste în ceea ce privește performanțele. De ani de zile doar cîteva stele europene și mondiale încearcă să risipească umbra mediocrității care învăluie restul. S-a spus, mai ales în ultima vreme, ce trebuie să se facă : abandonul mediocrității, infuzie de tinerețe, amplasarea cercetărilor pe terenul ocupat atîta timp și în atîtea locuri de empirismul pregătirii.

Tabăra de la Snagov pare să fie una din acțiunile eficiente pe acest drum al atletismului fără mediocritate. Mai ales pentru că, exceptînd performerii din Tg. Mureș, Roman, C. Lung Muscel — ca și studenții juniori — în tabăra de la Snagov se pregătește toată floarea atletismului românesc. Spre edificare, cîteva nume : Alexandrina Stoenescu, C. Blaga, V. Hodoș, Serafina Moritz — titulari în echipa națională de juniori, E. Pîrlea, Maria Ili, Viorica Recu, S. Păsulă, M. Voinea și mulți alții, recordmani, co-recordmani sau... viitori recordmani.

Selecție exigentă. Singurele criterii : valoarea rezultatelor și posibilitățile de afirmare în viitorul apropiat. Tocmai de aceea, în tabără nu a fost chemat nici un junior din Brăila, Birlad, Buzău, Baia Mare, Suceava ș.a. CE PĂRERE AU DIRIGUITORII ATLETISMULUI DIN ACESTE ORAȘE ?

Cei virstnici își amintesc că, pe vremea sa, Dinu Cristea — atletul care la antrenamente și concursuri a făcut de patru ori înconjurul lumii — alerga deseori în picioarele goale. E bine să nu se uite.

La Snagov, la dispoziția tinerilor atleți ai taberei : un excelent stadion. Pistă de alergări. Amenajări pentru antrenamente și concursuri. Un teren special pentru aruncări, cu șase cercuri, două platforme de piruete, două piste de elan pentru sulițași.

Totul, în splendidul decor al Snagovului, cu sălciile aplecate în bolte care sărută apele lacului.

Aproape douăzeci de antrenori, mai toți foști sportivi, oameni care au dedicat atletismului mulți ani de pasiune și muncă (C. Spiridon, Xenofonte Boboc, Irma Kiss — și alții, acum debutanți la „lot" ; D. Serafim, Gh. Fodoreanu, D. Petrescu, ca să nu enumerăm decît pe cîțiva) s-au angajat față de ei înșiși ca aceste două săptămîni să însemne o piatră prețioasă pusă la temelia performanțelor spre care aspiră elevii lor.

Desigur, explică tînărul antrenor federal adjunct, N. Mărășescu, fost săritor de „tripiu", există un scop general al acestei tabere : verificarea stadiului de pregătire a celor mai valoroși juniori și perfecționarea acestei pregătiri. Ne gîndim — firește — și la competițiile interne de ampioare (prima : concursul republican de primăvară al juniorilor, din 27—28 aprilie, la care se așteaptă participarea a 700 (!) de atleți), ca și la apropiatele confruntări internaționale — îndeosebi „europenele" de la Leipzig. Dar, înainte de toate, vrem ca prin tabăra de la Snagov să cîștige ATLETISMUL.

De aceea, o atît de intensă activitate de pregătire în aceste zile de vacanță : antrenamente zilnice, la majoritatea probelor, chiar cîte două — pe grupe de specialități — și un mare număr de concursuri de verificare.

Important este, însă, ca și tinerii atleți să gîndească la fel, să creadă cu convingere în valoarea de nepreţuit a acestor zile de pregătire în condiții excelente.

Cu mulți ani în urmă, drăgălașa elevă din Bacău, Doina Munteanu ar fi depășit clar pe Ethel Catherwood, Jean Schiley, Ibolya Csak, Alice Coachman sau Esther Brand, cucerind cu acel „1.69", realizat recent, în concursul juniorilor, cinci medalii olimpice de aur ! Dar, acum, e altceva. Doina știe că foarte de curînd o elevă aproape de vîrsta ei a sărit... 1,85, după numai trei ani de atletism. Amintirea Ritei Schmidt înseamnă în fiecare zi, pentru Doina Munteanu, un ceas în plus de antrenament. A venit primăvara și Doina vrea neapărat să sară peste 1,70 m. Deocamdată !...

PETRU COLF, de la Liceul nr. 4 din Timișoara, recordman la sulița și probe combinate : Am venit în tabără ca să... plec cu mai multe speranțe. Toată iarna am lucrat — pentru prima oară — haltere și acum, la Snagov, mă străduiesc să scurtez drumul spre obiectivul meu pentru acest an : 65 m la sulița.

Anul trecut, IULIA CRIȘAN, de la Școala sportivă din Cluj, a doborît 12 recorduri republicane de junioare mici la probele de garduri și combinate. Acum s-a hotărît să se dedice pentatlonului. În 1967 : 3 900 de puncte. Baremul pentru europene 4 200. „În tabăra de la Snagov am să fac totul pentru a îmbunătăți rezultatele în înălțime (1,42 m) și lungime (5,35 m). Sînt aici posibilități pe care ar fi păcat să nu le folosesc din plin".

Dr. Wiessenmayer a rămas prietenul atletismului și al juniorilor

De reținut și opinia unui antrenor : AL. DINCA (Galați) : „În general, sînt împotriva taberelor sau cantonamentelor de durată. Experiența de la Snagov este, după părerea mea, ideală. Două săptămîni de pregătire, de confruntare a cunoștințelor și posibilităților. Și acasă se poate face, desigur, pregătire dar — de exemplu — între eleva mea, Aurica Rotaru (5,50 m la lungime), și cea de a doua clasată este o diferență de aproape un metru. Aici, în compania celor mai bune junioare, specializate la această probă, se pot verifica mult mai bine valorile, se pot face observații mai concludente cu privire la pregătirea viitoare. Și n-am dat decît un exemplu".

Într-un colț al stadionului, marele prieten al atletismului, medicul Ion Wiessenmayer dă una din obișnuitele consultații „pe teren".

Tot amintiri. Recordul lui Wiessenmayer la 400 m (47,5) dăinuie și azi, după 11 ani. De ce, oare, privirile îl caută, insistente, în forfota stadionului, pe Constantin Blaga, una din cele 150 de speranțe ale primăverii atletice de la Snagov ?

Dan GÂRLEȘTEANU

P.S. De ce or fi lipsind greutățile de 3, 4 și 6 kg ? Poate că I.E.B.S.-ul va urgenta...

ÎNTÎLNIRE, LA RIO DE JANEIRO, CU SIR STANLEY ROUS

● CAMPIONATUL MONDIAL DIN ANGLIA A FOST EXCELENT ORGANIZAT ● SUD-AMERICANII TREBUIE SĂ ÎNVEȚE SĂ PIARDĂ ● CAMPIONATUL MONDIAL DIN 1978 SE VA DESFĂȘURA LA BUENOS AIRES, IAR CEL DIN 1982 VA AVEA LOC ÎN SPANIA ● CE SPUNE PREȘEDINTELE F.I.F.A. DESPRE APROPIATELE ÎNTRECERI DIN MEXIC

În holul aeroportului internațional Galeao din Rio de Janeiro, într-un grup numeros de ziariști, îl așteptam pe Sir Stanley Rous să sosească de la Buenos Aires. Își anunțase vizita în Brazilia, în cadrul unui lung turneu pe care l-a început în Africa, l-a continuat în America Latină și-l va termina în S.U.A.

Amestecat printre numeroșii și gălăgioșii confrați brazilieni, am avut o surpriză dintre cele

mai plăcute. După terminarea protocolului, „Senior fotbal", cum este denumit în Brazilia, avut răspunsuri prompte.

și-a încrucișat, din primul moment, privirile cu ale mele.

— Dumneata ești ziarist român, am stat anul trecut de vorbă la Mamaia !

I-am explicat pentru ce eram în Brazilia, după care am intrat în... pluton.

La prima întrebare, referitoare la ultima ediție a C.M. și la cîștigătoarea ei, președintele a

— C.M. din Anglia au fost excelent organizate. Anglia a învins pentru că Alf Ramsey a avut curajul să-i pună o barieră lui Greaves. Acesta este un jucător căruia îi place să țină mult mingea și Ramsey a judecat bine că, în jocuri cu apărări aglomerate, un astfel de jucător nu se descurcă. Să ne amintim de cazul lui Pele. Trecea de un adversar, de doi, însă de al treilea nu mai putea trece, era deposedat, cu brutalitate chiar.

— Arbitrajele au lăsat de dorit, a intervenit un ziarist brazilian.

— Nu arbitrajele au fost de vină că Brazilia nu a cîștigat competiția. Eu am văzut cîteva jocuri ale Braziliei, prin intermediul televiziunii, și aș spune că arbitrii au fost indulgenți față de actele de indisciplină ale sud-americanilor. La campionatele mondiale din Anglia, Brazilia n-a mai fost... Brazilia. În 1958 ea a fost în culmea gloriei, iar în 1962 a reciștigat Cupa cu noroc. După părerea mea, cei mai buni, în Anglia au fost argentinienii. Nu au putut să cîștige însă pentru că nu au știut să-și stăpînească nervii. După ce au cîștigat partida cu Elveția (2—0), s-au calificat în sferturi de finală, urmînd să joace cu Anglia. Atunci am zis : ei sînt cei mai buni și vor trebui să cîștige Cupa. Din nefericire pentru ei, și-au pierdut capul. Văicărelile jucătorilor că echipa lor a fost nedreptățită, nu aveau justificare.

— Argentinienii mai sînt supărați pe dv ? Acum veniți din țara lor !

— Într-adevăr, vin din Argentina. Am fost foarte bine primit de vechii mei prieteni.

În continuare, Sir Stanley Rous a confirmat că ediția din 1974 se va desfășura în Germania occidentală, cea din 1978 în Argentina, iar cea din 1982 este prevăzută să aibă loc în Spania.

— A fost necesar să hotărîm cu atît de mult timp înainte, pentru a evita disputa inutilă dintre țările dornice să organizeze, dispută în care se cheltuiau sume fabuloase. Așa a fost cazul concurenței dintre Mexic și Argentina, pentru alegerea locului ediției din 1970, care s-a terminat în favoarea mexicanilor.

Am asistat la finala „Cupei Africii", desfășurată în Etiopia, unde s-a întîmplat un lucru foarte interesant. Echipa din Coasta de Fildeș a ajuns la locul competiției cu o lună înainte, pentru acomodare, cu un plan bun de pregătire, și s-a antrenat mult. În prima partidă, s-a prezentat într-o formă excepțională și a cîștigat cu multă ușurință. Al doilea meci, jucătorii l-au terminat pe jumătate epuizați iar în al treilea joc erau extenuați și au fost învinși. Cei care au cîștigat „Cupa Africii" au fost congolezii (Kinshasa), care au sosit numai cu trei zile înainte. Cu mici excepții, această situație poate fi valabilă și pentru Mexic.

În timpul călătoriei mele în Mexic am fost interesat să aflu, în afara problemei altitudinii, dacă în fiecare zi la ora 15 plouă. Aceasta a fost cel puțin explicația organizatorilor, pentru care au programat toate partidele la ora 12. Atunci i-am întrebat, dacă într-adevăr ploaia vine cu regularitate la ora 15, pentru ce trebuie să se joace la 12 și nu la ora 16 ? Am hotărît să programăm jocurile la ora 16 și vreau să cred că mexicanii sînt convinși că la acea oră nu va ploua.

— La Congresul viitor vă mai depuneți candidatura la președinția F.I.F.A. ?

— Sînt la al doilea mandat și nu știu dacă voi mai candida. Conduc această organizație de 20 de ani. Referitor la favoriții viitoarei ediții, din 1970, este foarte greu de dat un răspuns. La ultimul campionat mondial, sud-americanii nu au fost tocmai bine pregătiți, exceptîndu-i pe argentinieni. Problema nu constă numai în antrenamente pur tehnice ci și în factori de ordin biologic, de climă și de alimentație. Diferența tactică dintre europeni și sud-americani, la ultimă competiție mondială, a dispărut în cea mai mare parte de pregătirea fizică. Sud-americanii să nu se gîndească că ceea ce este bun pentru nemți, se potrivește și pentru ei. Și mai ales, trebuie să învețe să piardă.

Înaltul oaspete al brazilienilor a pornit apoi spre hotelul Gloria, unde l-am întîlnit a doua zi, cînd m-a rugat să transmit salutările lui sportivilor români.

Pe Sir Stanley Rous l-am lăsat lîngă piscina hotelului, preocupat de a doua lui mare pasiune : dezlegarea cuvintelor încrucișate. Peste două zile avea să-și continue voiajul în Statele Unite

Petre CRISTEA
Rio de Janeiro — martie 1968

fotbal

ARBITRUL SE SUBORDONEAZĂ SAU CONDUCE JOCUL?

Printre problemele ce s-au ridicat în ultimul timp în arbitraj este și aceea a ROLULUI ARBITRULUI în cadrul jocului și a RAPORTURILOR în care se află arbitrul față de joc.

Există, în această privință, două categorii de păreri. După unele opinii „arbitrul, pe teren, nu este un participant la joc ca jucătorii, dar nici nu este un simplu spectator, ci el este conducătorul jocului" (George N. Gherghe) sau „arbitrul nu poate fi altceva decît reprezentantul autorizat al regulamentului" (Constantin Teașcă). În schimb, după alte opinii, acest raport este invers și anume „cu cît un arbitru, în timpul jocului, este „simțit" mai puțin, cu atît dovedește că știe să se subordoneze jocului pe care îl conduce" (Andrei Rădulescu).

Această din urmă părere nu mi se pare întemeiată.

Deosebit de contradicția evidentă a formulării (cum se poate subordona un arbitru jocului pe care îl conduce, este de neconceput), trebuie să remarcăm nocivitatea ideii. În primul rînd, pentru că arbitrul poate fi asemuit unui judecător și, ca orice judecător, el este INDEPENDENT, adică activitatea concretă de arbitraj o desfășoară cu excluderea oricărui amestec din afară. Nu trebuie însă înțeles că această independență i-ar conferi arbitrului facultatea de a conduce jocul după bunul său plac, de a se desprinde de cadrul regulamentar al jocului. Dimpotrivă, din textele care consfințesc acest principiu suprem în activitatea de arbitraj se degajă ideea că independența arbitrului înseamnă neîndoielnic — SUBORDONAREA LUI NUMAI FAȚĂ DE REGULAMENTUL DE JOC.

În al doilea rînd, pentru că, potrivit acestui principiu fundamental, arbitrul procedează pe teren, în timpul jocului în conformitate cu CONVINGEREA SA INTIMĂ. Acest lucru rezultă cu foarte multă claritate din întregul cuprins al regulamentului de joc. Nu întîmplător în textul său, competența, atribuțiunile și sarcinile arbitrului sînt stabilite utilizîndu-se formulări imperative ca : „arbitrul de centru va fi întotdeauna ultimul judecător pentru decizia ce se va lua", „arbitrul este singurul în drept să aprecieze", „arbitrul va avea puterea deplină", „dacă arbitrul socotește", „după părerea arbitrului", „cu aprobarea arbitrului" etc.

Mai mult, în regulamentul de joc există texte exprese din care reiese cu certitudine concepția legiuitorului în ceea ce privește rolul arbitrului și raportul în care se află el față de joc. Fără să mai facem apel și la alte prevederi, considerăm suficient să citîm prima parte a articolului 5 din regulament — de fapt „statutul juridic" al arbitrului — în care se prevede că „PENTRU CONDUCEREA FIECĂRUI JOC VA FI DELEGAT UN ARBITRU DE CENTRU..." etc.

Pornind de la premisa greșită că „arbitrul se subordonează jocului", colegul Andrei Rădulescu este de părere, de asemenea, că un arbitraj excelent ar fi „atunci cînd toate deciziile date sînt unanim acceptate de jucătorii ambelor echipe și de spectatori". Că acest lucru este practic aproape imposibil, nu mai necesită să fie argumentat. Ceea ce nedumerește însă este faptul că o asemenea idee este utilizată ca etalon de apreciere a arbitrajului.

În fond, ceea ce nu reușește să exprime autorul citat, găsim clar formulat de către International Board încă în anul 1930, printr-o decizie care statutează că „spiritul regulilor de joc este ca meciurile să se desfășoare cu cît mai puține opriri posibile și, în acest scop, datoria arbitrului este de a sancționa numai încălcările deliberate ale acestora. Dacă arbitrul va sancționa în mod constant greșeli neînsemnate sau îndoielnice, enervează pe jucători, le provoacă proastă dispoziție și strică plăcerea spectatorilor".

Tot atît de elocvent se pronunță în acest sens și Ion Siclovan într-o lucrare publicată acum cîțiva ani : „aplicarea regulamentului nu trebuie să ducă la pedanterism, la șicanarea sportivilor. Un arbitru bun va interveni prompt în aplicarea articolelor regulamentului, făcînd acest lucru cu tact, fără a ieși mereu în evidență, fără a deveni el însuși eroul central al concursului".

În consecință, arbitrul, în raport cu jocul, nu este subordonat acestuia, ci ÎL CONDUCE. În acest scop el nu trebuie să procedeze de așa natură încît să devină eroul principal al întrecerii. Dimpotrivă, el trebuie să procedeze ca un dirijor competent conducîndu-și „instrumentiștii" DISCRET, CU SIGURANȚĂ și — mai ales — cu RIGOAREA IMPUSĂ DE PREVEDERILE REGULAMENTULUI DE JOC.

Chiriac MANUSARIDE
arbitru

OPINII

Copiii răspund: PREZENT!

● Primele rezultate de la Timișoara ● La Brașov s-a instituit „Cupa Tractorul" ● Vești din Galați

Din orașul de pe malurile Begăi, corespondentul nostru P. ARCAN ne aduce la cunoștință că în cartierul Paciurea-Tipografilor, nouă echipe, cuprinzînd aproape 100 de copii, participă la un campionat „sui-generis" al străzilor, sistem turneu, cu două reprize a 25 minute.

Iată o parte din rezultatele înregistrate pînă acum :

Meteorul — Racheta 5—3 (3—0) ; Rîndunica — Unirea 2—2 (1—1) ; Săgeata — Meteorul 3—2 (2—2) ; Racheta — Fulgerul 5—2 (3—2). Tricolorul — Unirea 4—4 (2—2) ; Meteorul — Șoimii 4—3 (3—1). Șoimii — Fulgerul 2—1 (1—1) ; Meteorul — Eliberarea 6—4 (2—3).

S-a alcătuit și o evidență a celor mai „productivi" atacanți : în clasamentul golgeterilor conduce Răduț I (Rîndunica) cu 7 goluri, urmat de Pricop (Meteorul) cu 6 goluri, Cruciat (Tricolorul) și Roșca (Meteorul) cu cîte 5 goluri.

După cum sîntem informați, la încheierea ultimelor meciuri ale „seriei", cîștigătoarea va lansa provocări către liderii clasamentelor din celelalte cartiere. Cum s-ar zice, un campionat în toată regula !

● Clubul Tractorul Brașov a luat o frumoasă inițiativă. Este vorba de o competiție de fotbal, dotată cu „Cupa Tractorul" destinată echipelor de străzi ale cartierului, în care se află renumita uzină de tractoare, competiție la care s-au înscris pînă acum cinci echipe — str. Dr. Petru Groza, str. Forjei, str. Jiului, str. Oțelului, str. Oltețului. Meciurile vor avea loc pe terenul gazonat al stadionului Tractorul, sistem turneu (numai tur). Închiderea competiției, care se va desfășura într-un cadru festiv, cu înmînarea „Cupei" și a premiilor oferite de clubul Tractorul, este prevăzută pentru vineri, 5 aprilie. Duminică deci, rezultatele „Cupei Tractorul" !

● Din Galați ne scrie V. Constantin. Semnatarul scrisorii ne aduce la cunoștință primul rezultat : str. Borzești — str. Aprodul Purice 9—5 (2—3), într-un meci disputat pe terenul din vecinătatea autobazei I.R.T.A. și arbitrat de C. Potcovaru. Au înscris : Butuc (4), Filimon (2), C. Vasile, Rusu și Stanciu cîte un gol pentru str. Borzești, respectiv I. Cadrea (2), Ene, Gh. Candrea și L. Petre.

Tuturor, celor care ne scriu, le mulțumim, dîndu-le asigurări, că, în măsura spațiului disponibil, vom populariza rezultatele lor. Pentru astăzi — atît.

JUNIORII POLONEZI LA BUCUREȘTI

Cu cursa TAROM de aseară, a sosit reprezentativa de fotbal juniori a Poloniei, care va întîlni duminică la Craiova reprezentativa omologă a României. Delegația, condusă de prof. W. Motoczynski, șeful secției de tineret a Federației poloneze de fotbal, este alcătuită din 20 de persoane, dintre care 16 jucători. În aceeași seară, oaspeții s-au deplasat, cu autocarul, la Craiova.

Biletele pentru jocul de fotbal Dinamo — F. C. Argeș de duminică 31 martie de pe stadionul DINAMO s-au pus în vînzare la casele obișnuite de bilete.

STEAUA VA JUCA ÎN BELGIA.

Echipa bucureșteană Steaua va susține marți 9 aprilie un meci amical în localitatea belgiană Bruges, în compania echipei locale F. C. BRUGES, din prima divizie a campionatului belgian. În vederea acestui joc, formația militară va face deplasarea imediat după partida de campionat pe care o va susține la Brașov cu Steagul roșu.

DE LA UN BUT LA ALTUL

● I.P.G.G., VICTORIOASĂ ÎN FAȚA VULCANULUI ● DINAMO (TINERET), ORGANIZATOARE, A PIERDUT PRIN... NEPREZENTARE ● DUMINICĂ ÎNCEP ȘI ÎNTRECERILE DIN SERIA A II-A

● Duminică au continuat și întrecerile din cadrul „Cupei Primăverii" pentru echipele de cat. B, seria I. Într-un meci deosebit de disputat, *I.P.G.G.* a reușit să furnizeze surpriza etapei, întrecînd formația rugbyștilor de la *Vulcan* cu scorul de 9—6, după ce la pauză rezultatul era egal : 3—3. O frumoasă victorie a obținut și *Arhitectura* în dauna echipei *A.S.E.* Scor final : 9—6 (3—3). *Tînărul petrolist Ploiești* a debutat cu o victorie în competiție, întrecînd formația *S.N. Oltenița* cu 3—0 (0—0).

În etapa următoare (31 martie) sînt programate partidele *Vulcan — Tînărul petrolist*, pe terenul Vulcan de la ora 11,30, *Arhitectura — I.P.G.G.*, pe stadionul Tineretului II, de la ora 10, și *Olimpia — A.S.E.*, pe terenul Olimpia, de la ora 10.

● În competiția rezervată echipelor de tineret s-au jucat doar două meciuri. În primul, *Steaua* a surclasat XV-le *Gloriei* cu scorul de 32—0 (9—0). În al doilea meci, formația *Clubului sportiv școlar* a terminat victorioasă în fața *Griviței Roșii* : 22—5 (9—0).

Partida dintre *Progresul* și *Dinamo* n-a avut loc, deoarece formația dinamovistă, care era organizatoare, n-a putut pune la dispoziție terenul. Și, astfel, *Progresul* a obținut un nesperat 3—0. *Considerăm că conducerea clubului Dinamo va trebui să găsească o soluție pentru a asigura echipei de rugby-tineret condiții de joc, atunci cînd se află în situația de organizatoare. Altfel, conform regulamentului competiției, neprezentarea echipei de tineret atrage de la sine penalizarea echipei de seniori cu cîte un punct...*

În etapa următoare, programată duminică, se vor juca partidele : *Grivița Roșie — Gloria* (teren Parcul copilului, de la ora 10, în deschidere la meciul echipelor de A, Grivița Roșie — Steaua), *Constructorul — Dinamo* (stadionul Constructorul, de la ora 10) și *Clubul sportiv școlar — Progresul* (stadionul Tineretului IV, de la ora 11).

● Tot duminică vor intra în întrecere și echipele din seria a II-a. Cel mai echilibrat meci al etapei pare să fie cel dintre *Institutul de construcții* și *Politehnica*, programat pe stadionul Tineretului IV, de la ora 9,30. Într-un alt meci, care se va desfășura în Capitală, *Aeronautica* va primi pe terenul ei (de la ora 10), vizita rugbyștilor de la *Rapid*. În fine, al treilea meci al etapei va avea loc la Pitești, unde *Foresta* va juca cu echipa *Institutului de cultură fizică*.

(t. st.).

Dar, de fapt

SISIF LA TÎRNĂVENI

Nu știu dacă Sisif a trecut vreodată prin Tîrnăveni.

Mitologia învăluie cu discreție viața acestui personaj pînă în clipa în care, potrivit destinului său, el s-a apucat să rostogolească pietre într-o muncă zadarnică.

Dar, fără îndoială, că dacă Sisif în peregrinările sale a ocolit Tîrnăvenii, unii dintre nepoții săi ajunși aici din timpuri imemoriale au încercat să construiască un bazin de înot.

Cîteva milenii munca lor fu binecuvîntată de zei.

Bazinul creștea văzînd cu ochii, înotătorii fugeau bătînd din palme în jurul lui, gata să sară de la trambulină, spectatorii puneau pariuri pe favoriți și, în ultima clipă, apa dispărea ca supță de o balenă, trambulinele se topeau ca din unt și tîrnăvenenii adunați pe margine vedeau cu groază și neputință cum le dispar stîlpurile.

Dar înverșunarea oamenilor înșelă pentru cîțiva ani destinul potrivnic. Ei construiră un bazin și înainte ca soarta să-și aminteacă de ei, își întocmiră și o echipă de polo. Apoi, Combinatul chimic din localitate își dublă și-și triplă producția și, în dezvoltarea sa vertiginoasă, așternu o magazie deasupra bazinului de înot aflat în incinta sa.

Tîrnăvenenii angajați însă într-o competiție seculară cu propriul lor destin de înotători pe uscat săpară prin 1955 un alt bazin în centrul orașului.

Dar, bazinul escavat prin muncă voluntară fu declarat necorespunzător de către Sanepid.

Tîrnăvenenii săpară atunci în 1959 un altul la Cușteinic, lîngă Tîrnava.

Dar construcția, lipsită de fonduri, începu să se surpe. Contribuția cetățenilor ajunsese abia la 70 000 lei, prea puțin pentru transportarea, epurarea și pomparea apei. Ar fi fost necesară, pentru ducerea operei la bun sfîrșit, o suplimentare a investițiilor.

Oricine ar fi renunțat. Nu însă locuitorii Tîrnăvenilor, care săpară un al treilea bazin lîngă pîrîul Botorca.

Și cel de-al treilea embrion de șirand avu soarta primelor două.

În ciuda recomandărilor date de fostul organ regional de partid, pe baza cărora D.S.A.P.C.-ul întocmi un studiu și o antecalculație, în ciuda sprijinului oferit de consiliul sindical regional de atunci.

În ciuda faptului că pentru a înota, tîrnăvenenii trebuie să se deplaseze în plină caniculă la Iernut (19 km) sau la Tg. Mureș (25 km).

În ciuda faptului că Tîrnava e la o aruncătură de băț.

În ciuda, deci, a bunăvoinței tuturor — cetățeni, organe de partid și de stat — în ciuda diferitelor acte normative cu privire la bazele sportive și în ciuda sprijinului pe care C.C.S.-ul îl oferă construirii aceloraș baze.

Dar, poate că acest potop de bunăvoințe și de hotărîri au înecat însăși obiectul pe care îl vizau.

Tîrnăvenenii — sportivi prin conformație — sînt gata să înceapă săpăturile celui de-al patrulea, al cincilea, al zecilea bazin de înot

Cine anume îi va ajuta să-l termine ?

Camil BACIU